

[Svend Nielsen.]

merne i Organisationerne Medbestemmelsesret, Ret til at sige deres Mening om de Løn- og Arbejdsforhold, hvorunder de skal virke.

Jeg har svært ved at forstaa den Varme, hvormed visse Kredse taler om tvungen Voldgift. Vi har været Vidne til, at i de vestlige Demokratier har man selv under Krigen tilladt det arbejdende Folk ved forskellige Lejligheder at tilkendegive sin Mening om Lønninger og Arbejdsforhold paa en endog meget kraftig Maade. Jeg ser ikke saadan paa det, at man i Tide og Utide skal skærpe Modsætningerne de forskellige Faktorer imellem mere end højest nødvendigt, men anerkender man Demokratiet, og har man den Opfattelse, at dette bør udvides og udvikles, bør man nødvendigvis ogsaa anerkende, at et Demokrati uden Medbestemmelsesret for Fagorganisationernes Medlemmer er ikke noget virkeligt Demokrati.

Det er med Glæde, jeg paa mit Partis Vegne tager Afsked med denne Lov, naar den nu engang udløber, og det er mit Haab, at man maa finde frem til en saadan Ordning af disse Problemer, at dette Hovedsynspunkt, Medindflydelse paa Løn- og Arbejdsforhold, bliver anerkendt.

Rager: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at jeg ikke er uenig med ham, naar han henviser til, at de Kendelser, der er blevet afsagt, saa længe vi har haft denne Lov, ofte har kunnet bringe Skuffelser hos Arbejderne. Men man maa være klar over en Ting, at den Institution har virket i en Prisstigningsperiode, og det vil altid gaa saaledes, at de, der har de faste Lønninger, og de, der i det hele taget bliver lønnet efter særlige Sats, vil i en Prisstigningsperiode faa deres Lønstigning for sent og for knapt tilmaalt, ligesaavel som de i en Pristidsperiode i nogen Tid efter endnu vil faa de Lønninger, der var baseret paa et noget højere Priseniveau. Det er blot denne ene Betragtning, jeg vil fremsætte.

Jeg vil endnu kun tilføje, at jeg er ganske enig i, at selvfølgelig bør Fagorganisationerne være medbestemmende, naar Løn- og Arbejdsvilkår drøftes; men det var de ogsaa efter den Lov der forelaa, og der kan slet ikke være Tvivl om, at det skal de selvfølgelig være, hvorledes Ordningen saa bliver.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg ønsker ikke under nogen Form at forlænge den Diskussion, der har været antydnet i de to ærede Taleres Ind-

læg, men jeg vil blot give den rent saglige Oplysning i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelse, at det jo er aabenbart for alle, at det foreliggende Lovforslag er et Kompromis mellem de forskellige Opfattelser, der vedrørende alle fagretslige Forhold gør sig gældende inden for Regeringen, idet jeg personlig har haft det Synspunkt, at det i højere Grad vilde have fremmet Arbejdsroen ikke at have haft den paagældende Lov, som af store Dele af dansk Arbejderbevægelse føles som en Tvangslov, medens en anden Opfattelse inden for Regeringen gaar ud paa, at man ikke kan undvære den gældende Lov og faktisk burde have medvirket til at forlænge den. Disse to Synspunkter har ikke kunnet mødes, og derfor er vi nu i den Situation, at den gældende Lov om Arbejdsforhold af sig selv udløber den 1. November, og vi glider derefter paa fagretsligt Omraade tilbage til de Tilstande, vi havde indtil 1940.

Uden at der skal være blot Antydning af polemiske Bemærkninger deri, vil jeg over for det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen gøre opmærksom paa, at foruden de Minus'er, den paagældende Lov har indeholdt, hvorom jeg stort set er enig med det ærede Medlem, har den ogsaa indeholdt adskillige Plus'er for dansk Arbejderbevægelse. Loven har trods alt det andet, der kan siges om den, betydet, at store Arbejdsomraader i Danmark, der ikke hidtil var overenskomstreguleret eller reguleret gennem faste Aftaler, er blevet det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 246 af 10. Maj 1940 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., jfr. Lov Nr. 137 af 13. Marts 1943 om Ændring i samme Lov.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1547; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 171).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.